

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3675/2019
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Булатовић адвокат из ..., против туженог „Путеви“ АД из Ужица, чији је пуномоћник Љубиша Павловић адвокат из ..., ради исплате зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3935/18 од 20.05.2019. године, у седници већа одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3935/18 од 20.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3935/18 од 20.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 394/17 од 11.09.2018. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.09.2012. године до 31.08.2015. године, исплати укупан износ од 1.337.343,16 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе на начин ближе наведен у овом ставу изреке. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 230.127,00 динара, док је захтев одбијен за износ од још 72.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3935/18 од 30.05.2019. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у првом ставу изреке и делу другог става изреке којим је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 230.127,00 динара. У другом ставу изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка. У трећем ставу изреке одбијен је захтев туженог за накнду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћеног дела зараде тужиоцу. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате неисплаћеног дела зараде поднета је 07.10.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.337.343,16 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић